

תלמודו בידו

דף נ עמוד א

א] כיצד אמר ישעיה "ואראה את ה' יושב", והרי "לא יראני האדם וחי" ?

ב] כיצד אמר ישעיה "דרשו ה' בהמצאו", והרי "מי כה' בכל קראנו אליו" ?

ג] האם אדם יכול לחיות יותר ממה שנקצב לו בתחילה ?

ד] כיצד יבמה נקנית מן התורה ומדרבנן ?

ה] כיצד יבמה ניתרת להינשא לשוק, ומה הדין אם היבם נתן לה גט או עשה בה מאמר ?

א] ישעיה: הסתכל באספקלריא [מחיצה] שאינה מאירה, ונדמה לו שרואה את כבוד ה'. משה רבנו: נסתכל באספקלריא המאירה וראייתו ברורה, וידע שלא ראה את ה' בפניו.

ב] יחיד: פעמים שקורא ואין ה' עונה, מלבד "בהמצאו" בעשרת ימי תשובה שתמיד עונה. ציבור: תמיד כשקוראים נענים, שנאמר "בכל קראנו אליו".

ג] ר' עקיבא: זכה, חי את כל שנותיו. לא זכה, פוחתים לו מאותן שנים. חכמים: זכה, מוסיפים לו על הקצבה שנקצב לו בתחילה. לא זכה, פוחתים לו. - חכמים הוכיחו מחזקיה שזכה והוסיפו לו שנים.

ר' עקיבא השיב, שאותם שנים הם אלו שרצו להפחית לו, ובטלה הגזירה ולא הפחיתו לו.

ד] מן התורה בביאה. אבל חכמים תקנו מאמר, שיקדשה תחילה בכסף או בשטר.

ה] להינשא: אסורה להינשא לשוק עד שיחלוץ לה היבם.

נתן גט: מועיל לחומרא לפסול אותה מן היבום.

לאסור את צרותיה עליו ועל שאר האחים, ולאסור אותו בקרובותיה, ולפוסלה לכהונה כדין גרושה.

עשה בה מאמר: אם אינו רוצה לייבמה, צריך ליתן לה גט כדי להפקיע קידושי מאמר, וחליצה כדי להפקיע זיקת יבום.